

skabet. Men dette tror jeg maa blive et Hensyn af meget underordnet Betydning. Her er Spørgsmaal om Indkaldelse i 15 Dage af omtrent 2,000 Mand. Det er dog virkelig ikke saa stor en Byrde, som derved bliver lagt paa disse Indkaldtes Skuldre, eller et saa betydeligt Antal af Danmarks Befolkning, at man derfor bør undlade at træffe en Foranstaltning, som i og for sig maa anses for at være nyttig og hensigtsmæssig. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds (Bosfen) antog, dersom jeg forstod ham ret, at Indkaldelsen af Forstærkningen til Dvelse næsten vilde være til Skade istedetfor til Gavn; han antog, at disse Afdelinger vilde være fuldt saa kampdygtige før som efter Indkaldelsen. Dette er en meget bedrøvelig Betragtning af den hele Forstærkning og dens Organisation, Mand og Natur; det forudsætter, — før at jeg skal nævne Tingene ved dens rette Navn — at man antager, at man har været overordenlig uheldig i Valget af Befalingsmænd ved Forstærkningen, og det forudsætter en fuldstændig Egegyldighed hos Forstærkningsmandskabet for de Forpligtelser, der paahvile det. Det kan ikke nytte at sige, at dette Mandskab i Krigstid vil vise sig dygtigt og pligtro, som man i Fredstid ikke vover at kalde sammen, fordi man ikke tror at kunne opretholde Disciplinen iblandt det. Nei, viser dette Mandskab sig saaledes i Fredstid, kan man heller ikke stole paa det i Krigstid. Det Spørgsmaal, hvorvidt man ikke skulde kunne bruge Forstærkningen ved Siden af Linien og Reserven, ved Siden af Feltbataillonerne, skal jeg ikke komme dybere ind paa, ligesom heller ikke paa Forstærkningens Anvendelse, men Erfaringen viser, at Forstærkningsbatailloner meget godt kunne anvendes og gøre deres Pligt ligesaa godt som de andre Batailloner, og forsaavidt man har fremhævet, at det er gamle Kræfter, her er Tale om, maa man lægge Mærke til, at den største Del af Forstærkningen bestaar af Mænd paa mellem 31 og 40 Aar, og dem kan man dog ikke kalde gamle Mænd. Det er Mænd, som jeg tror med Glæde ville ile til Fanerne for at forsvare deres Fædreland, naar det fordres. Det glædede mig at høre, at den ærede Rigs-

dagsmand for Maribo Amts 2den Valgfreds (Frederiksen) henlede Dpmærksomheden paa den Maade, hvorpaa Regeringen havde stillet sig med Hensyn til Indkaldelsen af Forstærkningen og Reserven. Det er min Overbevisning, ligesom det var Krigsministerens Overbevisning ifjor, at Dvelsen af Reserebataillonerne vilde blive fyldigere og hensigtsmæssigere, naar man indkaldte ogsaa det 7de Mars Mandskab; men jeg har imod den bestemte Modstand, der ifjor reiste sig derimod her i Rigsdagen, ikke iaar villet bringe dette Forslag frem. Derimod har jeg ikke noget Dieblif havt Tvivl om, at jeg burde fremkomme med Forslag om Indkaldelse af Forstærkningen, og efter de Udtalelser, der bleve fremsatte af den ærede Rigsdagsmand, og som fandt Sted her paa Rigsdagen ifjor, har jeg Grund til at antage, at Thingets Flertal vil slutte sig til Udvalgets Flertal og gaa ind paa Regeringens Forslag. — Der er i Udvalgets Betænkning Sp. 669—70 en Udtalelse angaaende den Tilbageholdelse af de mindre fuldstændigt uddannede af Aarets Rekruter til fortsat Tjeneste, som jeg skal tillade mig at dvæle et Dieblif ved. Der udtales Følgende: „Det fremgaar af denne Meddelelse, at Antallet af de forlobs Udtagne i de forskjellige Afdelinger er meget ulige. Krigsministeren har imidlertid ligeoverfor Udvalget udtalt, at han vil have sin Dpmærksomhed henvendt paa, at en mere ensartet Anvendelse, end hidtil synes at have været Tilfældet, af den herhenhørende Lovbestemmelse bliver gennemført, og man skal derfor ikke iaar udtale sig nærmere om dette Forhold.“ Sæg skal her indskrænke mig til at gjentage den Udtalelse, som jeg fremkom med ved Konferencen med Udvalget, at jeg skal have min Dpmærksomhed henvendt paa dette Forhold; men jeg maa tillige tillade mig at gøre det høie Thing bekendt med, at man ingenlunde i den høist forskjellige Udtagelse af Mandskab, der finder Sted ved de forskjellige Afdelinger, kan se en mindre korrekt Opfattelse af Lovens Bogstav. Denne Forskel kan ligge i ganske andre Forhold, og man maa, som det allerede blev udtalt ifjor af den daværende Krigsminister, være overordenlig forsigtig med at indblande sig for stærkt og for